

תת"ע (עכו) 8583-05-22 - פאיז נסרה נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 8583-05-22 - פאיז נסרה נ' מדינת ישראל לשלום עכו

תת"ע (עכו) 8583-05-22

פאיז נסרה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[06.11.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 23.06.2022 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 14.10.2024.

טענות הצדדים

המבקש עתר לביטול הרשעתו, טען כי מעולם לא קיבל הזמנה למועד הדיון הקבוע ליום 23.06.2022 וכי נודע לו לראשונה אודותיו, רק עת עוכב על ידי שוטר לצורך בדיקה שגרתית. המבקש הוסיף כי מועד ההזמנה לדיון כפי שנמסר לו ע"י השוטר היה יום 20.06.2022, אך הדיון התקיים ביום 23.06.2022 ולכן לא התייצב לדיון. בנוסף, טען המבקש כי חתימתו על גבי אישור המסירה מיום 05.07.2022 זויפה, וכי אין הגיון בכך שהזימון לדיון יימסר למבקש לאחר שכבר התקיים דיון בעניינו. אציין כבר עתה כי, אישור המסירה אליו התייחס ב"כ המבקש נוגע להודעה על פסילת רישיון נהיגה בהתאם לפסק הדין מיום 23.06.2022 ולא בהזמנה לדיון כפי שנטען. המבקש הוסיף כי על גבי אישור המסירה צוין "סירב לקבל" כאשר הדבר אינו מהווה המצאה כדיון. לטענת המבקש, עומדות לו טענות הגנה טובות, שכן הוא לא נהג ברכב. בהתייחסו לדיון אשר התקיים בהיעדרו, המבקש ביקש להשית על המאשימה הוצאות משמעותיות כיוון שזו הטעתה את ביהמ"ש בציינה כי המבקש זומן כדיון.

לענין עיוות הדין, המבקש טען כי עלול להיגרם לו עיוות דין ונזק בלתי הפיך ככל ובקשתו תידחה שכן הדבר כרוך בפגיעה ממשית ברישיונו ופרנסתו. בהמשך ציין המבקש כי עובד בעבודות בניין ואבא לילדים קטינים.

המשיבה ביקשה מנגד לדחות את הבקשה לאלתר, כיוון שזו הוגשה בשיהוי ניכר. המשיבה הוסיפה כי מדובר בהזמנה לדין אשר נמסרה לידי המבקש במעמד רישום הדו"ח. המשיבה הוסיפה כי הזימון שנמסר למבקש היה ברור אולם סיבת אי התייצבות המבקש לדיון אינה ברורה והיא נובעת מרשלנותו הבלעדית ומשכך, אין למשיב אלא להלין על עצמו.

לבסוף טענה המשיבה כי לא הועלו טענות הגנה שיש בהן כדי להצדיק את ביטולו של פסק הדין ועל כן יש לדחות את הבקשה.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

תחילה יודגש כי הבקשה הוגשה בחריגה משמעותית מסד הזמנים הקבוע בחוק כאשר די בכך כדי להביא לדחיית

הבקשה על הסף. בעניין זה ראה קביעותיו של בית המשפט העליון ברע"פ 7714/23 מדינת ישראל נ' מוטי אונגר

(ניתן ביום 09.11.2023) לפיהם שיהיו לבד יכול להוות טעם מספיק לדחיה הבקשה להארכת מועד להישפט (כוחם

של הדברים יפה גם בענייננו). עיון בתיק בית המשפט מעלה כי ביום 05.07.2022, נמסרה למבקש הודעה אודות

פסילת רישיון הנהיגה בהתאם לדיון שהתקיים, אולם הודעה זו חזרה בציון "סירב לקבל/ לחתום". יצוין כי הודעה זו

הוזנה בתיק בית המשפט ביום 07.07.2022, מכאן שקיים שיהוי בלתי סביר בהגשת הבקשה.

אוסף ואציין כי ב"כ המבקש נפל לידי שגגה, עת ציין בבקשה כי בתאריך 05.07.2022 נמסר למבקש זימון לדיון

שכבר התקיים. ההודעה שנמסרה הינה, כאמור, אודות דבר הפסילה והדיון שהתקיים בהיעדר המבקש.

למעלה מן הצורך בחנתי את טענות המבקש גם לגופו של עניין ואף טענות אלה אין בהן כדי להביא לקבלת בקשת המבקש.

המבקש טען כי לא זומן למועד הדיון ביום 23.06.2022; עיון בתיק המשפט מעלה כי אכן המבקש לא זומן למועד זה, אלא ליום 20.06.2022; יחד עם זאת, המבקש לא טען כי התייצב לדיון ביום 20.06.2022 שאז גילה כי הדיון לא אמור להתקיים. יתירה מזו, אילו המבקש טרח להתייצב לשיבת יום 20.06.2022, אזי היה בהכרח מגלה, באמצעות מאמץ מינימאלי ביותר, דרך מזכירות בית המשפט, כי מועד הדיון נדחה ליום 23.06.2022.

מקום שהמבקש זומן כדין לשיבת 20.06.2022 והוא ידע כי צפוי להתקיים משפט בעניינו, לא נהיר מדוע לא טרח לעקוב אחר ההליכים המשפטיים בעניינו. הזימון לשיבת 20.06.2022 מהווה לכל הדעות זימון כדין, ועל סמך זימון זה ניתן היה לשפוט את המבקש בהעדרו בישיבה הנדחית. ראה לעניין זה עפ"ת 35244-01-24 טל אבירם נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי:

"בהעדר התייצבות המערער לדיון שהתקיים, בית המשפט קמא רשאי היה לדון אותו בהעדרו. לעניין זה אין נפקות אם הכרעת בית המשפט קמא תינתן בדיון אליו המערער לא התייצב, או במועד מאוחר יותר".

באשר לטענת המבקש לפיה מעולם לא קיבל את ההודעה על דבר הפסילה וקיום הדיון בהעדרו, וכי אישור המסירה זויף, הרי שטענה זו נטענה בעלמא וכלאחר יד, לא שום ביסוס עובדתי, או ראיות המוכיחות את הזיוף, ומשכך לא ניתן לקבלה.

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי המבקש זומן כדין ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדיון. באשר לעילת עיוות הדיון, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינו של המבקש.

המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה, והוא לא נסע ברכב כפי שמתואר בעובדות כתב האישום. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקש כאמור, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חושש לעיוות דין.

לסיכום, משלא התקיימה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש לדיון ולא שוכנעתי כי בקשת הבקשה הינה חיונית למניעת עיוות דין, אין מקום להיעתר לבקשה.

לאור האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בקיום הדיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ה' חשוון תשפ"ה, 06 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.